

Unitat 7.5

Ergonomia

A l'hora de definir l'ergonomia, ens trobem amb moltes definicions d'autors/es i organismes que intenten situar el debat sobre aquesta tècnica no mèdica de prevenció dels accidents i les malalties professionals.

Les enciclopèdies donen definicions que no acaben de situar el tema, a criteri dels ergonomistes professionals.

L'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball, l'Organització Internacional del Treball i l'Associació Internacional d'Ergonomia també fan l'esforç de definir l'ergonomia.

Segons l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball, l'ergonomia és la "tecnologia que s'ocupa de les relacions entre la persona i el treball". Segons l'Organització Internacional del Treball, l'ergonomia és "l'aplicació conjunta de les ciències biològiques i d'enginyeria per assolir l'adaptació mútua òptima entre la persona i el treball, i mesura els beneficis en termes d'eficiència i benestar de la persona".

Segons l'Associació Internacional d'Ergonomia, l'ergonomia "és la disciplina científica que té com a objectiu esclarir les interaccions entre éssers humans i altres elements d'un sistema, i la professió que aplica principis teòrics, dades i mètodes per dissenyar i optimitzar el benestar humà i el rendiment global del sistema".

Aquests conceptes d'ergonomia associen dues maneres d'entendre-la:

Ciència: perquè hi concorren diferents branques del coneixement que busquen el millor disseny per a l'adaptació del lloc de treball a la persona

Tecnologia: perquè busquen maneres d'aplicar aquests dissenys perquè s'emprin de la millor manera.

L'aplicació de l'ergonomia s'entén com una necessitat dels éssers humans i no com un luxe de les societats avançades.

Des del punt de vista econòmic, l'ergonomia aporta, a l'empresa, salut per al treballador/a i, en conseqüència, més productivitat i menys absentisme per accidents o malalties professionals.

L'ergonomia és una tècnica no mèdica i multidisciplinària que té per objecte adaptar l'entorn de les persones a les seves característiques i exigències anatòmiques, fisiològiques i psicològiques. L'ergonomia dissenya els llocs de

treball, les màquines i les eines buscant sempre la màxima seguretat, eficàcia i confort per a l'usuari/ària; també investiga noves formes d'organització del treball o les característiques que ha de reunir l'ambient físic per ser saludable per als treballadors i treballadores.

L'ergonomia busca definir condicions materials de treball segures, saludables i confortables per al treballador, i útils per a l'empresari per a una millora de la qualitat i quantitat del treball realitzat.

Per aconseguir els seus objectius, l'ergonomia necessita la intervenció d'especialistes en medicina, enginyeria, psicologia, economia, estadística, etc.; d'aquí que es consideri una matèria multidisciplinària.

Classes

L'ergonomia s'estudia a partir de les seves classes. Aquestes classes són les següents: ergonomia geomètrica, ergonomia ambiental, ergonomia temporal o cronoergonomia, ergonomia psicosocial i ergonomia cognitiva.

- 1) Ergonomia geomètrica. Aquesta àrea de l'ergonomia es dedica a estudiar la relació entre la persona i el seu lloc de treball: postures confortables, distàncies i espais de treball, dispositius de seguretat col·locats de manera adequada a la posició del treballador, i mètodes de treball.
- 2) Ergonomia ambiental. Aquesta part de l'ergonomia estudia el medi ambient laboral: temperatura, humitat, ventilació, condicions d'il·luminació, soroll, vibracions, qualitat de l'aire, etc.
- 3) Ergonomia temporal o cronoergonomia. Estudia la influència de l'organització del temps de treball en el rendiment i benestar dels treballadors i treballadores, centrant-se en els ritmes de treball biològic i social, i en la seva repercussió en el treballador o treballadora, en l'entorn i en l'organització (torns, durada, distribució, etc.).
- 4) Ergonomia psicosocial. S'ocupa de la interacció de les persones amb l'entorn l'immediat o amb l'organització de l'empresa en general.
- 5) Ergonomia cognitiva. Se centra a augmentar la compatibilitat representacional entre el treballador/a i la màquina, posant l'accent en com es realitza el treball, en comptes de centrar-se en el component tecnològic o en el mitjà.